

27 ΦΕΒ. 2010

Τά «πανάκριβα» ταξίδια του Πρωθυπουργού

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Εμείνα πραγματικά έκπληκτος· κι άς καταλήγει ό άρθρογράφος μέ τήν παραίνεση νά μήν έκπληχσεται ή κοινή γνώμη. Αναφέρομαι σέ κύριο άρθρο σοβαρής πολιτικής έφημερίδας πρίν από δύο εβδομάδες στό συμπέρασμά του: «Άς μήν έκπληχσεται συνεπώς ή Κοινή Γνώμη. Κι έπειδή ούτως ή άλλως οι προμήθειες θά γίνουν, άς φροντίσει ή κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου νά συναποκομίσει από τίς περιπτώσεις αυτές τά δυνατόν μεγαλύτερα πολιτικά κέρδη...».

Έκπληχσομαι διότι ή πρόταση αυτή είναι αντίθετη πρός τήν κοινή λογική. Δεχόμαστε ως δεδομένο κάτι πού είναι παράλογο. Είναι παράλογο νά θεωρούμε ότι μπορούμε νά άσκοουμε έξωτερική πολιτική μέ τίς προμήθειες πολεμικών όπλων. Ό πρόεδρος τής Βουλής διαμαρτύρεται στόν Γερμανό πρέσβη γιά τήν έχθρότητα των γερμανικών ΜΜΕ, και έμμεσα τής κυβερνήσεώς του, έπιδεικνύει πακέτο άποκομμάτων και έπιπλέον ύπενθυμίζει σέ έπιστολή του πρός τό περιοδικό «Stem» ότι κύριος προμηθευτής των άμυντικών συστημάτων τής χώρας μας είναι ή Γερμανία. Τουτο τί άλλο είναι παρά όμολογία τής άναποτελεσματικότητας των έξοπλισμών ως μέσου άσκήσεως έξωτερικής πολιτικής· και έπηρεασμού ξένων κυβερνήσεων.

Παρενθετικώς. Μπορώ νά φανταστώ τήν εξέλιξη τής συναντήσεως. Όπως δέν έγινε· όπως θά μπορούσε νά γίνει, αν δέν ύπήρχε ή διπλωματική άβροφροσύνη. Ό Γερμανός πρέσβης, άφου άκούσει τόν έξάψαλμο του προέδρου, αρχίζει νά του διαβάζει άποσπάσματα από τήν όμιλία του πρωθυπουργού κατά τήν πρό ήμερησίως διατάξεως τής Βουλής συζήτηση τής 1ης Φεβρουαρίου μέ άντικείμενο τή διαφθορά. «Ένα κράτος άδικίας και άνισότητας, τό πελατειακό κράτος, ή άδιαφάνεια, ή διαφθορά, ό σφετερισμός τής έξουσίας, ή λεηλασία του δημόσιου πλούτου είναι ή πρακτική διακυβέρνησης, πού μάς όδήγησε έδώ πού είμαστε τώρα». Τό λέω, λέει, από τό 2004. «Γνωρίζουμε ότι τά χρήματα ύπήρχαν και πολλά... πού πήγαν 100 δισεκατομμύρια;». Και συμπληρώνει ό πρέσβης: «Αυτά γράφουν, έπαναλαμβάνουν τά γερμανικά ΜΜΕ. Μέ λίγο, ή ίσως, μερικές φορές πολύ, πιά άγαρμπο τρόπο. Έπαναλαμβάνουν αυτά πού άποκαλύπτονται στις έξι συνεστημένες ή υπό σύσταση έξεταστικές έπιτροπές γιά νά διερευνήσουν τίς άπατεωνίες, πού διέπραξαν άπατεώνες, οι όποιοι άποδεικνύεται ότι εύδοκίμουν στή χώρα σας. Άλλιώς πώς έξηγείται ό αριθμός των έξι έπιτροπών; Παγκόσμιο ρεκόρ. Παράλληλα άναπτύσσεται άνταγωνισμός μεταξύ των κομμάτων, ποιό θά άποδείξει μεγαλύτερον άπατεώνα τό αντίπαλο. Μέ αυτά τροφοδοτούνται τά ντόπια ΜΜΕ. Προσθέτουν και αυτά λίγη σάλτσα (Μή λησμονούμε, πρωταγωνιστές είναι άνδρες πλούσιοι έχοντες έξαπατήσει τίς στρατιωτικές ύπηρεσίες). Από αυτά άντλούν τίς πληροφορίες τους τά ξένα ΜΜΕ. Από αυτά πληροφορούνται οι ξένοι κυβερνητικοί παράγοντες».

Τότε άπρόσμενα έπεσε ή κεραμίδα. Κατά τίς έφημερίδες τής Τετάρτης σέ σύσκεψη πρωθυπουργού μέ τούς ύπουργούς (πλήρη και άναπληρωτή) Έθνικής Άμυνας και Έπικρατείας άποφασίστηκε ή πραγματοποίηση τής άγοράς έξι φρεγατών από τή Γαλλία και 450 τεθωρακισμένων όχημάτων μάχης από τή Ρωσία. Πανάκριβα στοιχίζουν τά ταξίδια του πρωθυπουργού μας σέ ξένες πρωτεύουσες. Τό σχόλιο ενός κοινού νού: Είναι έγκληματικό νά άγνοείται ή χρησιμότητα ή μή των υπό προμήθεια όπλικών συστημάτων και νά τίθενται ως κριτήρια ύποτιθέμενα πολιτικά όφέλη. Τά τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ, πού αναφέρεται δημοσιογραφικά πώς είναι τό κόστος άγοράς των φρεγατών, είναι τό ένα τριακοσιοστό πεντηκοστό του γαλλικού ΑΕΠ. Είναι λοιπόν σάν νά λές πώς θά έξαγοράσεις κάποιον πού έχει έτήσιο εισόδημα πενήντα χιλιάδων ευρώ (καθαρά) δίνοντάς του έκατό σαράντα ευρώ, και μάλιστα έμμεσα. Όχι στό χέρι. Μία μερίδα φαγητό σέ καλό γαλλικό έστιατόριο.

Από τήν άλλη μεριά τίτλοι τής φιλοκυβερνητικής «Τά Νέα» τήν ίδια μέρα: «Άπολύσεις χωρίς όριο ζητάει τώρα ή Κομισιόν». «Θυσίες γιά άλλα 3,5 δις ευρώ». «Από τό 2018 [τότε πού θά έξοφλούνται οι φρεγάτες] έρχεται μείωση ως 25% στις συντάξεις». Πού σημαίνει: Υπό αυτές τίς συνθήκες, δέν θά έπρεπε νά έξηγηθεί στους πολίτες, οι όποιοι και τελικά θά κληθούν νά πληρώσουν τή δαπάνη από τήν άπειλούμενη φτώχεια τους, τό σκεπτικό τής άποφάσεως; ή άξιολόγηση τής αναγκαιότητας αυτών των παραγγελιών; Λησμόνησαν οι κυβερνήτες μας τή σοσιαλιστική δίκαιη κοινωνική προστασία; Γιά μικρότερα ποσά γίνεται σκοτωμός μέ τήν εύρωπαϊκή έπιτροπή.

Πάλι σέ έπιστράτευση ό κοινός νοός, βοηθούμενος από μνήμες πού ζωντανεύει ή παρούσα ένταση μέ έπίκεντρο τά νησιά Φώκλαντς. Υπήρξαν ό χώρος τής μόνης μεταπολεμικής άεροναυτικής πολεμικής συγκρούσεως. Μή έχων στρατιωτική έκπαίδευση πέραν τής του πεζικάριου φαντάρου, θά χρησιμοποιήσω έμπειρική έπιχειρηματολογία. Φώκλαντς λοιπόν 1982. Άπολογισμός τής συγκρούσεως Άργεντινής-Βρεταννίας. α) Ό Άργεντινός στόλος εκλείστηκε στις βάσεις του μετά τόν τορπιλλισμό του καταδρομικού General Belgrano. β) Οι Βρεταννοί έχασαν από τήν ύποτυπώδη άεροπορία τής Άργεντινής (79 άεροσκάφη, από τά όποια τά 36 καταρρίφθηκαν) τά άντιτορπιλλικά Sheffield και Coventry, τίς φρεγάτες Ardent και Antelope καθώς και ένα άποβατικό. Έντεκα άλλα πλοία τους έπαθαν σοβαρές ζημιές (πηγή: Βρετανικό Ministry of Defence, Falklands 25. Background Briefing). Αυτά σέ άνοιχτή θάλασσα· ή πλησιέστερη ξηρά σέ άπόσταση 300 μιλίων. Έπιχειρήσεις στό Αίγαίο θά διεξάγονταν σέ μία έκταση 240 χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων και σέ ένα πλάτος 190 μιλίων· δηλαδή σέ άπόσταση από άεροπορικές βάσεις, από έδώ ή από εκεί, μερικών δεκάδων μιλίων· μερικών λεπτών πτήσεως. Έκτός αν τά προβλήματά μας είναι στό Ίόνιο.

Δίδαγμα. Χρειάζεται έντελώς καινούργια άντίληψη και άντιμετώπιση των θεμάτων έθνικής άμυνας. Άς ξανασκεφτεί ή κυβέρνηση και οι ένοπλες δυνάμεις μας τό θέμα των έξοπλισμών· από μηδενική βάση. Τί έπιδιώκουμε και πώς θά τό πετύχουμε μέ τόν οικονομικότερον τρόπο. Άσκηση και άνάλυση κόστους-όφέλους (cost-benefit). Κι ό,τι κριθεί άπαραίτητο νά άποκτηθεί μέ άδιάβλητο διαγωνισμό. Έδώ πέφτουν οι βαριές μίζες· έδώ φτωχοί έπλούτισαν· έδώ τό κράτος έφτώχυνε. Δέν βλάπτει νά ζητήσουμε και τή συνδρομή ξένων ειδικών οίκων. Δέν είναι ντροπή· έδώ πού έχουμε φτάσει.